

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libelli Cvivsdam Antverpiæ Nvper Editi Contra
Serenissimvm D. Ioannem ab Austria, Gubernatorem
generalem inferioris Germaniæ, qua parte conscientiæ, vt
vocant, libertas in eo requiritur, breuis & ...**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Duodecimo commonstratur quàm hoc perniciosè sit à quibusdam liberae
ex vtraque parte communicationis & amicitiae iactum fundame[n]tum, si
retento Apostolorum symbolo, caetera ad liberas opiniones, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30345

rest, vtrique iuxta Euangelij veraque fidei normam ambulamus; qui tamen pugnantes adeo fidei doctrinaeque vias viuendo sequimur.

CAPVT XII.

S E D non desunt qui has res propter quas dissidijs istis collidimur, opinionum esse non fidei res arbitrentur: neque admodum interesse siue hoc, siue illud teneatur, de quo, tanquam de quodam problemate, vtramque in partem differatur. Ideoque certis quibusdam atque illis primis, quae symbolo Apostolorum expressa sunt, religionis capitibus, ex vtraque parte conseruatis, de reliquis, salua familiari quotidianaque & Christiana amicitia, vltro citroque disputari oportere contendunt. Sicut olim Apelles (quiddam enim esse videtur, tamen non per omnia simile) assererat non oportere omnino fidei discuti rationem; sed vnumquaqueque debere in eo quod credidit permanere. Salutem namque his esse qui in Crucifixum sperent, tantum si in bonis operibus inueniantur. Themistius quoque Philosophus, cum Valentis imperatoris Ariani, ad delendos Catholicos cerneret improbum zelum; hac eum ratione mitiorem reddere conatus est, si scriberet gratius esse Deo, quod non facile cognosci videatur; diuersisque de illo diuersa profitentibus, non vno modo glorificetur. Ad similem modum,

Lib. 5. eccl. histo. ca. 13

Tribartita hist. lib. 7. cap. 12.

C 2 & ho-

& hodie quidam dissipatas atque distractas,
 ob religionum professionumque diuersita-
 tem amicitias adglutinant; vt quamcunque
 libuerit de Catholico dogmate vel fingere,
 vel sequi sententiam, non ideo quisquam sit
 ab amicitia repudiandus, Christiana modò
 professione tegatur. At hoc Cassandri no-
 uum hac quidem ætate commentum, ab re-
 liquis etiam sectariorum scholis explosum
 est: qui tam multa ipsi propter testimonia
 scripturarum credenda proponerent, quæ
 nullo expressa veteri symbolo continen-
 tur: tam multa etiam olim quæ diuinis ex
 litteris haurirentur certissime, sic credita
 non ignorarent, vt qui aduersa sensissent,
 hæreticorum catalogo reperirentur adscri-
 pti. Viderunt & hoc fortassis astu callidi
 serpentis agi, vt dum ea quæ fidei sunt ad
 liberas opiniones reuocantur, sensim & ea
 fides quæ de primis est suscepta capitibus,
 ex hominum animis euanescat. Vt enim
 vectibus aliquando milites infima turrium
 saxa quibus fundamenta sustinentur, recti
 operti que conuellunt, vt nec opinantibus
 hostibus, cum adhuc illæ firmæ viderentur,
 repentina ruina concidant: ita prorsus ver-
 tutissimus diabolus specie quadam pietatis
 obtectus, sensim per suos milites fidei stru-
 cturam demolitur: id quidem prius omni
 cura

cura cauens, ne summa aperte petere videatur. Sed reuera vno atque altero ex subiectis articulis ad hanc opinandi libertatem reuocato, quasi subductis lapidibus, ipsa quoque principia subruit: tandemque vnam illam Catholicam & Apostolicam fidem, quæ etiamnum successoris Petri ministerio conseruatur, apud non paucos euertit funditus. Cum autem omnes vnus compage corporis debeamus astringi, atque huius corporis vnitatem spiritus vnus contineat, neque spiritus esse vnus possit tam diuersa atque aduersa loquentium; nonne id potius efficitur, fidem, fideiq; & dogmatum de religione professionem vnã omnium esse debere, qui huius sint corporis membra? Dissipari quoque necesse est, breuique dissidijs & confractionibus collidi societatem hominum illorum qui non inter se mutui amoris glutino cohæreant. Pacem enim concordiamque gignit amor, qui si refrixerit, continuo bella sequuntur. Si autem ortæ controversiæ de rebus ijs quæ ad salutis negotium nihil omnino pertinent, sæpenumero amicitiarum serenitatem obnubilant; quoniam modo non eas promptissimè scissura videantur ea dissidia, quibus inter se homines pugnantibus de religione sententijs magna verborum digladiatione confligant? Atqui

C 3 cohæ-

coherere semper voluit Christus corporis sui membra vinculo pacis. Quis enim suo præsertim corpori, non omnibus modis de perpetua coniunctione & vnitate prouideat? Quo fit vt vnam in familia sua omnium fidem, fideique & dogmatum professionem, tanquam amicitia Christiana fundamentum atque firmamentum esse voluerit ille, qui habitare facit vnanimes in domo: qui & orauit sollicitè pro suis vt omnes

Ioannis 17 vnum essent, sicut ipse & pater vnum sunt: & propterea mortem non dubitauit oppete-

Ioannis 11 re, vt eos qui dispersi vel erant tum, vel futuri erant postea per errores varios, congregaret in vnum non locum, sed corpus: quod ijs vinculis coerceretur, quæ in epistola ad Ephesios beatus Apostolus commemorat: Vnus Dominus, vna fides, v-

Ephes. 4. num baptisma, vna spes vocationis nostræ: qui ad hanc sui corporis conseruandam vnitatem, vnum omnibus præfecit pasto-

Ioannis 21 rem, vbi dixit: Pasce oues meas; quo sic capite constituto, schismatis tolleretur occasio. Qui deniq; vnanimitatem Christianam

Lib. 1. epistolarum, epistola 8. (quemadmodum ait D. Ciprianus) firmam sibi atque inseparabili charitate connexam, etiam instituto sacrificio declarauit; imò & confirmauit atque perfecit, vt baptizati prius in vnum corpus, multo postea magis

gis vnum essemus omnes, qui de vno pane
& de vno calice participamus. Ideoque
Beatus Apostolus cum probè teneret nisi
vna fide consensioneque animorum, in ijs
præsertim quæ religionis sunt, Ecclesiastici
corporis vnitatem non posse contineri: ob-
secrat Corinthios, vt idipsum dicant om-
nes, & non sint in ijs schismata. Nec dicat
alius: Ego quidem sum Pauli: alius, ego au-
tè Apollo: alius, ego verò Cephæ aut Chri-
sti, sed simul omnes non simus nisi Christi.
Quia nec diuisus est Christus.

1. Corint. 1

1. Corint. 1

1. Corint. 1

1. Corint. 1

CAPVT
XIII.

QVÆ cum ita se habeant, vehementer
admiror quibus scripturarum locis reper-
rit iste quod ait, vnam esse hanc conseruan-
dæ Catholicæ religionis rationem, si inter
omnes firma cõstet animorum coniunctio,
& mutua societas, non habita magnopere
ratione quæ quisque de religione dogmata
consectetur. An verò? istane potest amicitia
Christiana videri, quæ non constet ia-
cto prius vnus fidei religionisque funda-
mento? Et multum intererit in amicitijs
iustusne sit quispiam an fraudulentus, so-
brius ac temperans, an verò ebriosus, &
non intererit, quàm quisque sit erga Deum
pius ac religiosus? Retulerit persæpe mul-
tum sitne Italus, Hispanus, aut Germa-
nus, & nihil retulerit sitne hæreticus

C 4 aut